

[Riishøj]

dige kul- og oliefyrede kraftværker og uden a-kraft.«

De betragtninger er vi ganske enige i, og der står altså også noget om de nødvendige kul- og oliefyrede kraftværker.

I SF mener vi, at det foreløbig ikke er muligt fuldstændig at tage afstand fra at anvende kul i vores samlede energiforsyning, men Danmark bør være førende, hvad angår afsvovling og produktion af miljødstyr netop inden for dette her område, og der skal tages øjeblikkelige initiativer til at fremme afsvovlningsprocessen.

I betragtning af verdens meget store reserver af kul, som vi ved er eksisterende, vil kul blive ved med at være et meget benyttet energimiddel internationalt set, ikke mindst i udviklingslandene og ikke mindst i de udviklingslande, der ligger meget tæt op ad Sydafrika. Det er helt utænkeligt, at lande som Botswana og Moçambique ikke vil basere deres energiforsyning på kul i det øjeblik, de bliver uafhængige af de multinationale selskaber.

Derfor må vi tage kulfaktoren alvorligt, og Danmark bør være førende, specielt på det miljømæssige område. Vi bør naturligvis begrænse kulanvendelsen maksimalt og helst afskaffe den og erstatte den med vedvarende energi. Deri er vi ikke uenige.

Men tilbage til beslutningsforslaget. Ser vi på placeringen af værket, bør det nævnes, at et Amagerværk og Avedøreværket i Bülowudvalgets rapport blev anset for økonomisk ligeværdige, men siden er der efter vores mening kommet nogle faktorer til, der forrykker balancen til fordel for et Avedøreværk. Varmeudbygningen i Københavns kommune er med Københavns overborgmesters velsignelse blevet stærkt forsinket. Der opnås en ekstra kapacitet på H. C. Ørstedes Værkets nye blok, og generelt er varmebehovet i København faldet, hvilket indebærer, at tyngdepunktet i varmeafsætningen fra det førstbyggede værk forskydes langt vestpå. Der kan altså spares på dimensionen i transmissionsledningen gennem København.

I øvrigt har vestkommunerne jo givet udtryk for, at de ikke vil aftage varme fra et Amagerværk. Af disse grunde er placeringen af første værk på Amager i hvert fald problematisk, men vi er naturligvis villige til at drøfte Københavns helt særlige problemer i denne sammenhæng, og det kan jeg forstå at

også hr. Poul Nielson var inde på i sit indlæg.

Hvad angår spørgsmålet om varmebehov skal fremhæves, at der faktisk er sket el- og varmebesparelser ikke lidt ud over, men langt ud over Bülow-udvagens beregninger. Indtil 1981 angav man behovet til 1.000 MW, nu er man helt nede på 735 MW, og efterhånden vil man nå endnu længere ned.

Flere andre faktorer spiller ind. Nybyggeriet er faldende, affald og halm benyttes i højere grad end forventet, kulfyrede værker skyder op, ikke med vores velsignelse, men de er der. Det betyder, at hvis vores forslag går igennem, er det også i høj grad kul, der fortrænges.

Endelig er der spørgsmålet om transmissionsnettets udstrækning, der for os er meget vigtigt. Ved at indskrænke nettet til Albertslund og Vallensbæk opnås der efter vores mening afgørende fordele, som jeg beder de radikale og specielt socialdemokratiet om at lægge mærke til, og det er vi meget villige til at skaffe dokumentation for under udvalgsarbejdet.

Hvis vi bygger længere ud end Albertslund og Vallensbæk, er vi inde i den usikre zone. Efter de gældende planer bliver gasanvendelsen større end først antaget i Bülowudvalget, og nybyggeriet på Vestegnen er langt mindre end beregnet. Varmeforbruget pr. bolig er lavere end beregnet. Ligeledes er der i høj grad en planlagt anvendelse af affald og halm m.m., som gør, at de beregninger, som er foretaget i Bülowudvalget, er højst tvivlsomme. Dertil kommer, at det i høj grad vil blive kul og fuelolie, der erstattes, og de seneste beregninger har vist, at decentrale værker, som fru Lone Dybkjær var inde på, ikke nødvendigvis er dyrere, tværtimod.

Hertil kommer, at vores forslag giver større fleksibilitet. Det værk, der bygges på Avedøre, kan, i det øjeblik gasprisen ændrer sig – som hr. Waldorff var inde på – omstilles til gas. Der er en fleksibilitet mellem kul og gas. Man er ikke evigt bundet til kul, og fleksibilitet er der i høj grad brug for.

Endelig skal nævnes, at energiplanlægning er en højst usikker faktor. Vilkårene skifter meget hurtigt, og vi har været inde på dem flere gange her i folketinget. Der er spørgsmålet om prisudviklingen på kul i forhold til gas, mulighederne for yderligere energibesparelser, som vi prioriterer meget højt, yderlige-